

GAZETA TRANSILVANIEI.

SOCIETATE
PETRU MA

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta” este:
Joi și Duminică.

Prețului abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu său
28. franci.

Anul XLII.

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 53.

Joi, 18 6 Iuliu

1878.

În ajunul conferențelor electorale.

Brasiovu, 17 Iuliu 1878.

Dilele viitoare vor fi consacrate conferențelor electorale. Alegătorii de naționalitate română încă vor conveni spre a se consulta între oală. Sămbătă viitoare se va întruni o conferință electorală generală a romanilor în vechia cetate Sibiu.

Critică situațiune, în care se afla poporul romanu din aceste țări, face, că misiunea alegătorului romanu se fă un'a din cele mai grave. Despoiatu de toate drepturile sale naționale-politice scurtatu în măsură cea mai mare posibilă chiaru și în dreptul său de alegere, poporul romanu nu mai are nici o resursă, nuși mai poate exprima voința și dorințele sale, decatu numai prin diaristica și prin graiul acelor pușini fii ai săi, cari după legea electorală existentă se mai potu bucura de dreptul de alegere.

Sub astfelu de impregiurari responsabilitatea romanilor investiti cu dreptul de alegere este dubla. Loru le incumbă datori'a de a aperi interesele națiunii române cu induita energie și cu cea mai mare conștientitate, pentru că astfelu se potă dá espressione viua dreptelor ei postulate. Ei trebuie se fie erodii, a caroru voce se resune dela unu capetu alu țării până la celaltu, vestindu tuturoru, ca poporul romanu încă trăiesce și cași reclama drepturile sale nealienabile.

Accentuandu gravitatea misiunii și responsabilitatea romanilor îndreptatiți la alegere nu vomu se descuragiamu pe nimeni. Dincontra, scopul nostru potă fi numai de ale insufă curaj și încredere în sant'a causa, pentru care a luptă i-a chiamat sôrtea. Dér' acelu, care se duce în luptă, deca voiesce se iesa vreodata victoriosu din ea, trebuie se fie înainte de toate conșciu de însemnătatea ei, de toate pericolele ce le potă provoca asupra-i.

Si deca constelațiunea politica generală este astăzi mai favorabilă cauzei noastre, decatu oricând în acești diece ani din urma, cine ne va potă dovedi, ca pericolele, ce ne amenință, s'au împușinat în aceeași măsură?

Ar' fi se fimu cuprinsi de optimismul celu mai orbu, deca ne-amu legană în speranță, ca existența noastră nu potă întâmpina pericole și mai mari că până acuma. Unu asemenea optimismu ar' putea se ne pârda, candu ar' deveni conducătorul politicii noastre naționale. Elu ne-ar' potă duce până acolo, că se ne parasim noi pe noi, se ne decretam noi însine mârtea.

Niciodată nu a fostu de lipsă se documentam mai multu tactu, mai multa întieptiune, mai multa abnegare de sine în aperiarea drepturilor și a intereselor poporului nostru, că în momentele de față. Dér' nu ajunge cu atât, trebuie se fimu totodată foarte bagatori de sêma, se cerțam bine terenul, pe care vomu se manevramu, se nu credem, ca va fi netedu, ca nu va fi presarat cu torpile, cari potă esploda la fiecare pasu.

Inimicii neamului nostru nu dormu. Ei pândesc și astăzi numai, că pradă se le între în cursă. . . . Corbii se arată îndată ce mirsă cadavru. . . . Unele voci triste, că corăitul corbilor, amu auditu deja din taber'a contraria. . . .

Contrarii nostri politici, cari ne-au urmaritu până acuma fora cea mai mica crutiare, nu ne voru dá pace cu un'a cu doue. Ei astăzi acuma cu nerăbdare votulu conferențelor electorale române. Deca acest'a ar' esi pe placul lor, deca alegătorii romani din Transilvania și-ar' plecă capulu într'unu momentu, candu poporele de pe totu întinsulu peninsulei balcanice reinvia spre noua viață națională, atunci contrarii nostri ar' dice, ca totu ce s'a întemplat până acuma s'a întemplat cu

voia poporului romanu și vai de acela, care ar' sustiené contrariulu, deca înse acelu votu nu ar' esi pe placul lor, atunci ar' începe din nou a ne impută ca suntemu cu totii numai nescé „agitatori fără conșciință” și ar' începe a plange lacrimi de crocodilu asupra tristei sôrte a poporului nostru.

Instinctulu de conservare propria va spune fiecarui romanu, care din aceste doue eventualități este de preferitu, care ne ar' servi spre rusine și care spre onore.

CONGRESSUL DIN BERLINU.

Actele și discursurile plenipotențiarilor A. S. Principelui Carolu I alu României.

(Urmare.)

Cuvintele rostite de d. Brătianu, presedinte alu consiliului de ministri în Românie.

Domnilor plenipotențiar!

Expunerea, ce v'a facutu colegulu meu în numele sen și în alu meu despre drepturile și interesele României, nu are nevoia de dezvoltari mai lungi.

Înalt'a Adunare, ce are misiunea de a regulă situațiunea Orientului, possede pe deplinu toate notiunile trebuitorie pentru îndeplinirea lucrării sale.

Suntemu incredințiat, ca simțimintele de dreptate și de bunăvoință, care ne deschid intrarea până d'înaintea Dloru vôtres, voru determină asemenea și primirea deciziunilor atințetorie de Românie.

Totu, ce 'mi permitu, este de a adauge, ca despoierea noastră de o porțiune din patrimoniulu nostru nu ar' fi numai o durere adâncă pentru națiunea română, ci ea ar' daramă în senulu ei ori-ce încredere în țaria tractatelor și în sant'a paza atatu a principiilor de dreptate absolută, catu și a drepturilor scrise.

Turburarea, ce ar' încercă în acest'a credințele ei în viitoriu, ar' paraliză pacinic'a ei dezvoltare și avântulu ei spre propășire.

De aceea 'mi si ieu, sfersindu, respectuos'a libertate de a supune aceste cugetari la înalt'a apretiare a Mareli Consiliu european și a ilustrilor reprezentanti ai Maiestății Sale Imperatului tuturor Russilor, ale carui spiritulu înalt și anima marănimosa amu avutu asia desu ocașiunea de a le apretia în timpul petrecerii Sale în midiuloculu nostru.

(În urma presedintelu Congressului a respunsu plenipotențiarilor României, ca discursurile lor voru fi imprimate și distribuite membrilor Congressului, că se fă luate în considerațiune. Ministrulu afacerilor straine alu României a cerutu voia a depune pe mas'a Congressului patent'a imperială, purtandu semnatura M. S. Imperatorului tuturor Russilor, autorizandu pe A. S. Printiulu Gorciacoff a ratifica convențiunea din 4/16 Aprile 1877, precumu și declarațiunea, purtandu semnatura A. S. Printiulu Gorciacoff, cancelariulu Imperiului Rusiei, care în numele M. S. Imperatului Alesandru alu II-lea, ratifică această convențiune și promitea, ca ea va fi cu fidelitate observată și executată în totu copriusulu seu.)

Din grati'a lui Dumnezeu

NOI, ALESANDRU II.

Imperatorulu și autocrotoru alu tuturor Russilor, alu Moscvei, Kievului, Vladimirului, Novgorodului, Tiaru alu Cazanului, Tiaru alu Astrahanului, Tiaru alu Poloniei, Tiaru alu Siberiei, Tiaru alu Chersonesiei Taurice, Tiaru alu Georgiei, Domnu alu Plescovului și Mare-Duce alu Smolenskului, alu Lituaniei, Volyniei, Podoliei și Finlandei; Duce alu Estoniei, alu Livoniei și alu Curlandei și Semigalei, alu Samogitiei, Bialostocului, Careliei, Tverului, Iugariei, Permului, Viatkei, Bolgariei și altor'a; Domnu alu Cernjiovului, Riasanului, Polotskului, Rostovului, Iaroslavlului, Belojerskului, Ovdovului, Obodorului, Condiei Witapskului, Mstislavlului, stapanitoru alu tuturor țierilor dela Nordu, Domnu alu Iberiei, alu Cartalinei, alu Cabardiei și alu provinciei Armeniei, Principe hereditariu și suveranu alu principatelor din Circasi'a și altoru Principi dela munti, urmasiu alu Norvegiei, Duce alu Slesvigului-Holstein, alu Stormacului, alu Dethmarsenului Oldenburgului, etc. etc.

Agentulu nostru diplomaticu și consulu generalu în Bucuresci, consiliarul de Statu baronu Stuart, și ministrulu romanu alu afacerilor straine, Cogalniceanu, au încheiatu și subscrisu în Bucuresci, la 4 Aprile alu anulu curinte, în virtutea deplinu imputernicirilor ce li se dase, doue

convențiuni speciale: prim'a privitoare la trecerea ostirilor Nostre prin Românie, în patru articole; și a dou'a privitoare la condițiunile acestei treceri, în doue dieci și patru articoli și alti doi articoli atințetori de aceleasi.

Primindu și confirmandu, după matura cercetare, convențiunile și articolele susu citate: amu autorisatu pe Altetia S'a Serenissima Principele Alesandru Gorciacoff, cancelarul Nostru de Imperiu, a subscrie declarațiunea **privitoare la neviolabil'a observare și executiune a stipulațiunilor** coprinse în convențiunile și articolele aditionale: și spre incredințiare, subscriindu cu a Nostra mana deplinu imputernicirea de față, amu ordonatu se se puna pe densulu sigilulu Imperiului Nostru.

Datu în Moscva, la douedieci și trei Aprile alu anulu mantuirei un'a mie optu sute șeptedieci și șapte, în anulu alu douedieci și trei alu Imperaterei Nostre.

Originalulu e subscrisu de însasi man'a Maiestății Sale Imperatului, astfelu:

ALESANDRU.

Contra-semnatu: cancelarul Imperiului: Principele Gorciacoff.

Pentru traducere conformu: Giers.

DECLARAȚIUNE.

În virtutea ordinelor Maiestății Sale Imperatului tuturor Russilor, subscrisulu Cancelariulu alu Imperiului ratificu, prin declarațiunea de față, care va tiené loculu unui actu de ratificațiune formală, ambele convențiuni de mai susu, privitoare la trecerea ostirilor Imperiale prin Românie, precumu și doue articole aditionale atințetorie de aceleasi, încheiate între guvernulu Maiestății Sale Imperatului tuturor Russilor și acelu alu înaltimiei Sale Principelui României, în Bucuresci la 4/16 Aprile 1877, și declaru, ca stipulațiunile acestoru convențiuni și articole aditionale voru fi pastrate cu credință și executate în tota întregimea lor.

Si spre incredințiare subscrisulu cancelariulu alu Imperiului a subscrisu declarațiunea de față, și a facutu a se pune pe dens'a sigilulu Ministeriului Imperiale alu Afacerilor Straine.

Facutu în St. Petersburg, la 24 Aprile 1877.

(L. S.)

Subscrisu: Gorciacoff.

Escelentiei Sale dnului de Radovici, ministru plenipotențiaru, secretariulu generalu alu Congressului, Berlinu, 2/14 Iuliu 1878.

Domnule Ministru!

Conformu cererei, ce ni s'a facutu, am onore de a comunică Escelentiei Vostre în calitatea ș'a de secretariulu generalu alu Congressului, și pentru scopulu trebuitoru, copia pe de deplinu imputernicirile, ce dl Brătianu și eu avem dela înaltimie S'a Principele Carolu I alu României, Augustulu nostru suveranu.

Profitu de ocașiune etc.

Ministrulu afacerilor straine alu României.

Subscrisu: Cogalniceanu.

NOI CAROLU I, Domnu alu României!

Luandu în considerațiune nouele impregiurari, în care se afla pusu Principatulu României și incrediundu-ne pe deplinu în capacitatea, zelulu și devotamentulu dloru I. C. Brătianu, presedinte alu consiliului de ministri, ministru alu afacerilor straine, amu aflatu de cuvință a'i acredită prin cele de față, subscrise de man'a Nostra, și i acreditam în realitate de plenipotențiaru ai Nostri, pe lenga plenipotențiaru Poteriloru întruniti în Congressu la Berlinu, dându-le deplina imputernicire de a aperi în sinulu acelu Congressu drepturile și interesele României. Promitiendu înca, cu cugetulu și cuventulu Nostru de Domnitoriu, de a primi că bune și de a face se se execute cele, asupra caroru plenipotențiaru Nostri se voru fi invoitu cu Congressulu, conformu instrucțiunilor, ce le-au fostu date.

Si spre incredințiare Noi amu ordonatu că cele de față se fă investite cu sigilulu Statului.

Datu în Bucuresci, a șeptea di a lunei Iuniu, anulu mantuirei un'a mie optu sute șeptedieci și optu și alu treisprediecelea alu Domnerei Nostre.

(L. S.)

CAROLU.

Ministrulu afacerilor straine: Cogalniceanu.

Pap'a dela Debreținu.

Tisza Kálmán, ministrulu-presedinte alu Ungariei, eră înca înainte cu trei ani Papa infalibilu în „Rom'a protestantica”, — cum le place locuitoriloru din Debreținu se-'si tituleze orasiulu. Că siefu alu opo-

sitiunei elu era inaintea alegatorilor sei din Debretinu, celu mai intieptu, energicu, patrundietoriu omu, radiemulu maghiarismului, toti ilu adorau, cá pe unu semidieu. De candu a schimbatu inse rolulu si s'a facutu ministru a perdutu din ce in ce mai multu din nimbulu seu. Omenii sei se convinsera cu timpulu, ca sperantiele, ce le au pusu in elu, au fostu cu multu prea esagerate, si astadi abia se va mai gasi vreunufu, care se creáa in infalibilitatea Papei dela Debretinu. Mai cu séma de unu anu incoce, de candu s'au petrecutu unu siru de evenimente din cele mai grave, a suferitu poporalitatea lui Tisza mare scadere, astfeliu, incatu nu numai odata a fostu acusat chiaru de „tradatoriu“. Minunate sunt cararile sórtei si din infalibilulu conducetoriu alu protestantiloru dela Debretinu Tisza a devenitu unu ministru fórte falibilu, care intimpina prea puçine simpathii, inse cu atatu mai multe atacuri din tóte partile.

D-lu Tisza a crediutu de bine sub asemeni impregiurari a scóte din garderoba mantau'a s'a vechia de tribunu alu poporului, deja tare atacata de molii, a si-o mai repará puçinu si a se presentá din nou alegatoriloru sei, „spre a le dá séma despre activitatea s'a in cei trei ani din urma.“ Trebuiea in adeveru se-si mai carpéca puçinu poporalitatea atatu de sdruncinata, . . . ca-ci mai are inca mare lipsa de ea, inca actiunea bosniaca, preparata cu ajutoriulu seu, abia acuma e se incépa si d-lu Tisza nu e omulu, care se renuntie la missiunea s'a inainte de a si-o fi implinitu pe deplinu. Deusulu a potutu cu ajutoriulu mameluciloru sei se tiena in freu pe poporulu maghiaru, cá se nu fia in stare a paralisá minunatele planuri ale maiestrului Andrásy, astadi voiesce se'lu castige cu totulu pentru aceste planuri anecisionistice. In Debretinu, acolo, unde odinóra resuná vocea s'a cutrieratória, unde trecea de infalibilulu capu alu tuturor malcontentiloru maghiari, intre adoratorii sei de mai inainte se duse acuma ministrulu, spre a cuceri din nou animele loru.

Calatori'a ministrului-presiedinte la Debretinu a fostu bine pregatita. Chiaru faptulu, ca ministrulu a anuntiatu, ca va merge inaintea alegatoriloru sei, spre a le dá séma in calitatea s'a de deputatu, a trebuitu se castige incatuva navointi'a cetatieniloru din Debretinu, cari sunt fórte simtitori pentru onórea, ce le-o face primulu ministru, voidu a-si justificá politic'a s'a inaintea loru. Déca Tisza-deputatulu ar' fi potutu se se desparta macaru pentru cateva dile de Tisza-ministrulu, atunci primirea, ce i s'ar' fi facutu deputatului, erá considerata cá adeverata expresiune a simtieminteloru poporatiunei, dér' asia, ori-catu de multu ar' vorbi telegramele de entusiasmulu locuitoriloru din Debretinu, importanti'a primirei perde multu prin caracterulu seu oficialu. Din tóte vorbirile tienute la sosirea ministrului in Debretinu se vede, ca primirea a fostu bine pregatita de catra ómenii ministrului. Primariulu orasiului, care l'a salutatu la gara, a datu tonulu tuturor cuventatoriloru urmatori, esclamandu: „N'amu dubitatu nici-odata, ca Tisza cá ministru si cá deputatu a facutu pentru patria in timpuri grave, totu ce i-a fostu cu potintia sub impregiurari de faciá.“ Ceilalti vorbitori au repetitu cu alte cuvinte aceste declaratiuni si ministrulu — se intielege, fórte miscatu de atatea dovedi de simpathia — a respunsu, punendu man'a pe consciintia si asigurandu, ca intotdeauna a fostu condusu numai de cele mai bune intentiuni. Ce mare schimbare in trei ani. Pap'a dela Debretinu, care sciea numai se tune si se fulgere in adunarile comitatului, vine acuma si cu manile incrucisiate pe peptu conjura pe fidelii sei de odinóra, se aiba indulgentia, se nu céra dela elu mai multu cá dela unu omu peccatosu, care „in tóte, cate a facutu si a trebuitu se faca, a fostu condusu de cugetulu celu mai curatu.“

Si cumu au fostu primite de asta-data cuvintele sale? Totu cu „Éljen Tisza Kálmán“, dér' strigarile aceste nu mai aveau puterea de odinóra, intre ele se audieau si strigarile desaprobatorie ale opozitiunei. Cuvintele Papei dela Debretinu nu mai posedu farmeculu de odinóra pentru maghiari.

Sibiu, 1/13 Iuliu st. n. 1878.

Dle Redactoru! Un'a din dorintiele cele mai ferbinti ale amiciloru culturai poporului romanu s'a implinitu. Alaltaeri s'au constituitu sectiunile sciintifice ale „Associatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu“. Insemnatatea acestoru

sectiuni pentru asociatiune este necontestabilu un'a din cele mai mari, ba amu poté afirmá, ca sunt chiaru o conditiune de viétia pentru ea. Fora organizarea sectiuniloru o activitate seriósa si sistematica pe terenulu sciintificu ar' fi fostu imposibila. Déca lipsesce aparatulu, care pune masin'a in miscare, acést'a se intielege, ca nu poté functiuná. Se ne bucuramu, ca „post tot discriminarerum“ constituirea sectiuniloru sciintifice, asia cumu o pretindu statutele Associatiunei, este unu faptu complinitu, care dorimu se fia de bunu auguru pentru viitoriu.

La siedinti'a respectiva au luat parte toti membrii sectiuniloru, ce se aflau in Sibiu si multi membri esteri. Ilustrulu nostru literatu venerabilulu presiedinte alu Associatiunei dlu Timoteu Cipariu a condusu in persóna lucrarile siedintiei constitutive, care a urmatu dupa siedinti'a comitetului. Dlu presiedinte a deschis'o printr'unu discursu, in care a aretatu marea importantia a actului, pentru a carui'a indeplinire s'au adunatu cu totii. Membrii presenti s'au impartitu apoi in sectiuni si aceste trei sectiuni s'au constituitu apoi sub conducerea presiedintiloru, cari, precumu scimu, au fostu alesi inca de catra adunarea generala din anulu espiratu. Fiecare sectiune si-a mai alesu inca unu vice-presiedinte si unu secretariu. Constituirea definitiva a datu urmatoriulu rezultat:

Sectiunea filologica: Presiedinte d. Timoteu Cipariu, vice-presiedinte d. protopopu Ioanu Popescu, secretariu d. prof. I. M. Moldovanu. — Sectiunea istorica: presiedinte d. G. Baritiu, vice-presiedinte d. Ios. Hodosiu, secretariu d. Dr. Ilariu Puscariu. Sectiunea istorica-naturala: presiedinte d. Dr. Pavelu Vasiciu, vice-presiedinte d. P. Barcianu, secretariu d. Eugeniu Brote.

Astfeliu, desi camu tardiu, totusiu ajunseramu a vedé realizata infintiarea sectiuniloru sciintifice. Unele dintre ele 'si-au si inceputu activitatea. Fia, cá ea se aduca ródele cele mai folositorie pentru poporulu nostru!

Solemnitatea

distribuirei premiiloru scolare in Bucuresci.

Diu'a de 29 Iuniu v. fiindu destinata pentru solemnitatea distribuirei premiiloru scolare, s'a serbatu, cá si in anulu trecut, in palatulu universitatii (sal'a senatului), pentru tóte scolele de baieti din capitala. Sal'a spatiósa, catu si tribun'a publica susu, erau pline de asistenti din tóte clasele societatii. Intre asistenti se vedea d. primu-presiedinte alu inaltei curti de casatiune, si alti inalti functionari. La 12^{1/2} óre a sositu si Domnitoriulu, insoçitu de maresialulu curtii si de unulu din adjutanti domnesci. La coborirea din trasura a fostu salutatu de music'a gardei civice si la scar'a principala primitu de catra d-nii ministri, d. rectoru alu universitatii, d-nii membrii ai consiliului permanentu de instructiune si d. directoru generalu alu ministeriului instructiunei, cari au insoçitu pe M. S'a, care si-a luat loculu in faci'a tronului. Solemnitatea s'a inceputu prin „Cantulu gintei Latine“, cantatu de elevii conservatoriului si de ai celoralte choruri insoçite de orchestr'a compusa din professorii si elevii conservatoriului. Dupa aceea d. Aronu Florianu, vice-presiedintele consiliului permanentu de instructiune a rostitu unu discursu, din care estragemu urmatoriele parti:

„. . . Prea Inaltiate Dómne! Seculii trecuti din nefericire, n'au fostu nicidecumu favorabili progressului si culturai Romaniei; si, pe candu alte natii rivalisau intre densele, spre a'si intinde sfer'a ideiloru si cunoscintiloru si a se intrece unele pe altele in descoperiri si inventiuni, de cari ne minunamu astadi, romanulu cu arm'a la braçiu se luptá cu eroismu pentru independintia tieriei, pentru libertatea si chiaru esistentia ei. A trebuitu se vina timpi de resuflare, de liniste si pace, pentru a se poté fondá si in Romani'a scóle si institute de diferite ramuri ale cunoscintiloru omenesci de arte si sciintie. . . . N'avemu pretensiunea, Prea Inaltiate Dómne, de a compará tinerile nóstre institute de instructiune si educatiune, cari datéza abia de eri alaltaeri, cu ale altoru tieri mai inaintate si cari sunt fundate si functionéza de sute de ani; dér', multumita impulsiei patriotice si nationale a guvernului, potemu constatá cu o modesta bucuria, ca ele, dupa conditiunile, in cari se afla, 'si dau fructele dorite si asteptate cu sete de intréga natiune. Astfeliu scólele rurale dau pe totu anulu cate unu numeru insemnatu de copii dotati cu cunoscintiele elemen-

tari cerute de program'a oficiala; din scólele primari urbane de ambe secsele ese pe fiecare anu unu numeru si mai mare de baieti si fete, cari 'si au procuratu cunoscintiele necesarie cerute de cultura mai ingrijita; seminariile dau preoti patrunti de missiunea loru si demni de a invetiá pe poporu religiunea si a propagá moral'a evangelica; din scólele de agricultura esu tineri cu cunoscintie teoretice si practice, pentru esplotarea bogatiiloru pamentului; scólele de meserii si profesiuni promitu, ca peste puçinu se va emancipá industri'a romana; gimnasiile si liceele prepara cu succesu pe tineri pentru specialitatile universitari, pentru necesitatile statului si pentru a se formá o elita de barbati, cari se dè tonu societatiei; in fine, scólele normale de baieti si fete prepara invetiatori si invetiatorie, dotati cu cunoscintie pedagogice, metodice si didactice.

„Fiindu recunoscutu, Prea Inaltiate Dómne, ca cultur'a si civilizatiunea mai inalta nu se impropiséza, Romanulu, modestu, nu pretinde a face sfortiaru imposibile, cá se ajunga curédu marile ideale din seclulu lui Pericle, Augustu si Ludovicu 14-lea; dér' cu credintia in Dumnedieu si cu sperantia in stimularea si incuragiarea guvernului, aspiratiunile lui tindu, cá prin munca si labóre, prin rabdare si asteptare, celu puçinu se se apropia de acei ómeni mari, cari au ilustratu acele secole, ce nu se voru sterge niciodata din memori'a umanitatiei si voru fi totdeauna ideale si modele de imitatu. Despre inteligintia, aptitudinea si curagiulu Romanului, avemu probele cele mai stralucite si mai apropiate, cele doue victorii reportate in dilele trecute: una pe campulu de bataia, unde armat'a romana, sub comand'a Mariei Vóstre, s'a incarcatu de gloria pentru eroismulu seu; si alta pe campulu literariu, castigata de simpaticulu poetu Alesandri, cu ocaziunea concursulai intre natiunile de origine latina, pentru compunerea Cantului Gintei Latine. Aceste doue victorii, dupa ce au trambiatu in lume numele de romanu, geniulu si talentulu lui, si au incarcatu de gloria pe victoriosii luptatori, voru implé doue pagine din cele mai frumoase ale istoriei nationale, spre a servi de exemple generatiunei comtemporane si celoru viitoare si a fi unu momentu sublimu pentru intréga natiune romana.“

Terminandu, adreséza apoi cateva cuvinte calduróse eleviloru, cari prin diligintia si bun'a conduita au meritatu distinctiunea de a fi premiati, dicédu-le: „Sapati adéncu in anim'a vóstra trinitatea cea nedespartita, pe care o forméza Dumnedieu, Patri'a si Iustitia, care se ve fia stéu'a polara, spre a ve conduce la portu pe inarea furtunosá a vietiei. Traiéscá Romani'a! Traiéscá M. S. Domnitoriulu si Dómna!“

Domnitoriulu a respunsu la cuvintele dlui Aronu Florianu prin urmatoriulu discursu:

„Domniloru professori, Domniloru institutori!

„Simtu o deosebita multamire a me afla érași in midiuloculu tinerimii studióse in diu'a impartirii premiiloru si a poté incununá cu man'a mea silintiele si diligintia la invetiatura. Mari si pentru tier'a nóstra purerea memorabile evenimentu m'au impededatu anulu trecut a mè affá in capitala in timpulu acestei solemnitati; dér' si atunci amu serbatu diu'a de astadi in acea parte a tieriei, care a fostu totdeauna cuibu de vitejia si de fapte romanesci, in Olteni'a, ai carei fi, rivalisandu in curagiu si abnegatiune cu fratii loru de dincoce de Oltu, si de dincolo de Milcovu, au justificatu inca o data vechiulu loru renume. Puçine cuvinte v'iu avé de adaugatu la cele ce ve diceamu acum doui ani spre a laudá zelulu si activitatea d-vóstre, dloru professori si dloru institutori; spre a imbunatá silintiele si aplicatiunea vóstra la invetiatura, iubiti copii, prin care voi faceti nu numai fericirea parintiloru vostri, dér' prin care veti poté intr'o di deveni cetatiani buni si folositori ai patriei.

„Frumós'a si nepretiuít'a comóra a stravechei nóstre mariri s'a mai inavutitu, in cursulu anului incetatu, cu noue si stralucite fapte si astfeliu presentulu, destainuindu-ne trecutulu, ne a deschisu portile maretie ale viitorului, catra care man'a nevediuata a provedintiei a condusu purerea natiunea nóstra, facend'o se invinga pana in sfirsitu tóte greutatle. Pe de o parte, vitejii nostri osteni impleteau érași dafni pe gloriósele loru stéguri si faceau betran'a Dunare se tresalte din nou la numele de romanu, ér' pe de alt'a bardulu nostru nationalu ducea acestu nume neperitoriu in tierile departate si inrudite, unde elu culegea in-florit'a cununa a museloru. Acestu nume de romanu, cuventatu astadi cu stima si respectu in

tóte partile, voi trebuie dér'. iubiti scolari, se ve siliti a'i face onóre, imbogatiendu-ve mintea, desvultandu-ve si cultivandu-ve inteligenti'a, intarindu-ve anim'a cu morale si religióse precepte, cu mari si patriotice esemple.

Ér' d-vóstra, d-loru professori si d-loru institutori, cari inzestrati si inarmati junimea, ce ve este incredintata, cu valórea sciintiei, cu puterea si credinti'a in Dumnedieu, in adeveru si in virtute, aveti un'a din cele mai importante missiuni in statu si meritati astfelu cea mai de aprópe solitudinea din partei. Fiti securi, dloru, ca un'a din cele mai constante preocupatiuni ale guvernului meu este si aceea de a ve inlesni, pe catu se va poté mai multu, implinirea cu succesu a nobilei dvóstre sarcini, punédu-ve pe catu se va poté mai bine, in positiune de a ajunge la scopulu carui'a v'ati devotatu. Societatea intréga ve va fi astfelu recunosctória de bun'a directiune ce veti dá acestoru tenere fiintie, si densa ve va binecuvéntá ostenelele dvóstre. Aci in scoli odraslescu fragedele lastare, care 'si voru desfasurá mai tardiu numerósele lor ramure in tote directiunile activitatii nationale. Faceti dér', ca aceste lastare se devina intr'o di poternicii stegiari, sub care se se póta umbri cu incredere si cu mandria scump'a si iubít'a nóstra mama, Romani'a."

DISCURSU,

tienu de dóm'n'a **Paulin'a Zaharescu**, professóra si directritia a scólei profesionale de fete din Bucuresti, cu ocaziunea distributiunii premiilor in diu'a de 30 Iunie 1878.

Pré inaltiate Dómne!

Presenti'a Mariei Vóstre la serbatórea distributiunii premiilor, in acestu anu, candu tiér'a este preocupata de cele mai grave evenimente, este o proba de iubirea ce Mari'a Vóstra are pentru poporul romanu, si de inalt'a solitudinea ce póta pentru instruirea si luminarea natiunei.

Mari'a T'a! Intre reformele cele mari, cu cari s'a ilustratu secolulu presentu, un'a din cele mai importante este aceea a educatiunii si instructiunii femeiei, care are principalulu rol in formarea animei si sentimentelor omului si influentia intr'unu modu decisivu asupra existentiei lui. In antichitate, pentru femeia erau inchise tóte caile, prin care ar' fi potutu ajunge la sanctuariulu sciintiei, si tóte popórele refusara a o admite intr'o positiune mai nobile, nevoindu a tiené in séua, ca femeia esercita o influentia poternica in societate, si ca ea cá si barbatulu cugeta, simte si este capabila de fapte mari si frumóse. In reaculu de mediulocu, gratia influentiei binefacátore a crestinismului, femeia incepe a fi considerata cá omu; fu incongiurata de stima si respectu, inse remase totu sclava ignorantiei pana pe la finele secolului trecut, candu incepe a se cunósce si a se intrebá, déca Creatorele, care a dotat'o cu atatea facultati intelectuale, a pus'o pe pamentu fara altu scopu de catu a vegetá, remanendu intr'o vecinica pruncia. Atunci pe orizontele Franciei si alu altoru tieri mari, in care petrunsera radiile civilizatiunii, incepura a apare mici stelutie lucitóre, déra aceste stelutie apareau fórte raru, si nu aveau putere a risipi intunereculu ce era in giurulu femeiei, si prin urmare in giurulu léganului omului; 'i trebuia scoli, si inca multe, ca-ci intunereculu era mare. Barbatii instruiti si patrioti, din tierile civilizate, incepura a pricepe, ca omenirea va atrage profíte imense, avédu femeia mai bine instruita si luminata, de catu ignoranta. Ei se convinsera ca natur'a, care i-a incredintiatu léganulu omenirei, 'i-a datu o inteligentia asemenea cu a barbatului, si 'i-a pusu in anima sentimente nobile si unu devotamentu fara margini; de aceea n'au crutiatu nici unu sacrificiu pentru a preveni acésta imperiósá necesitate a timpului, asa ca in secolulu presentu aspiratiunile incepura a deveni realitati si mai tóte popórele culte se intrecu a da catu se va poté mai multa desvultare educatiunii si instructiunii femeiei, cá s'o póta prepará pentru implinirea frumósei missiuni, ce prevedinti'a 'i-a insemnatu; ei prevedu, ca nu este departe tempulu, candu femeia va fi chiamata a'si luá loculu, ce merita in organismulu societatiei. Déca preocupatiunea cea mai seriósá a acestoru barbati culti, cari lucrédia pentru fericirea si prosperitatea genului umanu, este de a formá mai autaiu bune mame, soçii morale si devotate, care se influentiedie intr'unu modu salutaru asup'r'a faptelor omului, intarindu astfelu famili'a, care este temel'ia cea mai poternica a statelor, si apoi s'o prepare a deveni buna cetatiéna.

Jun'a romana, atrasa de aceste idei civilisatórie, ce cá unu curentu electricu au strabatutu Europ'a, nu remase mai in urma. O era noua incepéu pentru femeia in Romani'a. Educatiunea si instructiunea ei luara o rapeda desvultare, scólele primarie se inmultira intr'unu modu simtitoriu si, pe lenga acést'a, se creara si scóle secundarie prin mai multe orasie ale tieriei. Dér' aspiratiunile femeiei nu se oprira aci; ea incepéu a manifestá dorinti'a de a se redicá, prin cultur'a spiritului si a animei, intr'o positiune mai inalta, si in anii din urma se vedura copile preparate in particulariu, trecédu cu succesu ecsamenile liceelor de baieti. Aceste tendintie progressiste facura, cá onor. consiliu generalu de instructiune se proiecteze in fiintierea a trei licee pentru femei, care proiectu realisandu-se, precumu speramu, va redicá pe femeia romana alaturi cu femeile tieriloru celor mai civilizate; usile facultatiloru li se voru deschide spre a primí in sinulu lor pe femeile baccalaureate, unde voru luptá alaturi cu barbatii spre a obtiené titluri academice in diferite specialitati.

Necesitatea, ce se mai simtiea inse de a se dá femeiei cunoscintiele catorva meserii practice indispensabile vietiei, care se'i asigure esistenti'a si bunulu traiu, si cu produsulu caror'a se póta in tempu greu a veni in ajutorulu familie sale, se recunoséu de Inaltulu guvern alu Mariei Vóstre, care, fiindu incredintiatu, ca numai acolo este adeveratulu progressu, unde industri'a si comerçulu 'si-au partea lor in ramurele de activitate nationala, si ca numai prin industria si comerçiu o tiéra devine avuta si prospera, creandu scoli profesionale de fete, unde romanele, pe lenga instructiunea ce primescu, invétia si cate o meseria, pentru care sunt destulu de apte. De si numerulu acestoru scóle este inca micu in reportu cu necesitatiile ce se simtu, speramu, ca ele se voru inmultí proportionalu cu midiulócele. Chiaru de pe acumu mai multe capitale de judetie se grabescu a deschide scoli de asemenea natura, recunoscédu-le importanti'a: ca pe lenga servitiile, ce aducu societatiei in genere si femeiei in parte, dau si unu aventu industriei nationale, si facu, cá comerçulu tieriei se fia pusu pe o cale de prosperitate.

Remane acumu la voi, june copile, se lucrati continuu, spre a ajunge scopulu, pentru care Creatorele v'a pusu in lume; pentru ca numai prin munca, fia intielectuala, fia fisica, natiunile, cá si individele, se inaltia si se apropia de perfectiune. Nu prin minere, fia ele veru catu de avute, se creadia adeverat'a avutia a popóreloru si a statelor, ci prin munc'a intelectuala si onesta; ca-ci mineralele cele mai avute, o data esplotate, nu se mai reproducu, éra labórea este o sorginte nescapabila de avutia, care se perpetua din generatiune in generatiune. La lucru dér', si siliti-ve a arata lunei, ca si femeia romana dorese progressulu si merita, cá cei in dreptu se se ocupe cu aceeași solitudinea de educatiunea si instructiunea ei, cá si de a barbatului. („Femeia Romana“.)

Voci din Romani'a.

D. Mihailu P. Balsiu continua in scrisórea s'a catra „Press'a“, a carei parte prima amu publicat'o in Nr. trecut, in modulu urmatoriu:

„... Russi'a a cautatu totdeauna a sterge acésta deosebire de rasa ce asista intre romani si russi. Ea se purtá mai antai cu speranti'a, ca ar' poté se ne slaviseze; inse tóte incercarile au remasu fara nici unu efectu. Ca-ci romanii au instinctulu de conservare desvultatu in gradulu celu mai inaltu. Coloniile romane venite in Panoni'a, in Daci'a si in Moesi'a, 'si-au pastratu pretutindeni caracterulu loru nationalu, limb'a si obiceiurile, cá si cei dintre Bug si Dunastru, de si guvernulu russescu nu a crutiatu nimicu pentru a'i face se uite ginte si originea loru.

Acum Russi'a voiesce se 'si schimbe tactic'a. Fara a perde din vedere nici unu momentu tient'a, ce 'si-a propusu de secolu, ea profita de tóte impregiarile, spre a'si pregati teremulu. Ne ofera acum Dobrogea in loculu Basarabiei, a carei rapire a fostu, precumu vedemu astadi, un'a din principalele cause ale resbelului cu Turci'a. Inse in realitate, ea nu ne da acestu pamentu pentru a ne despagubi de perderea Basarabiei, nici pentru a ne intari, si a ne dá advantage comerciale prin posesiunea deltei Dunarei. Nu. Ea voiesce se aduca unu elementu slavu in midiulocu nostru, voiesce se ne sape omogeneitatea nationalitatii nóstre, se faca unu inceputu de slavizare s'au mai bine dicédu de rusificare. De aceea ne da, nu numai Dobrogea, ci chiaru o parte din Bulgari'a ori-catu amu voi. Ca-ci, cu catu vomu avé mai multi slavi in sinulu nostru, cu atatu Russi'a se va apropiá de scopulu seu, cu atatu va

poté spera mai multu a vedé nationalitatea nostra contopindu-se cu slavismulu.

Ni se dice, ca in Dobrogea locuiescu multi romani; dér' datele statistice nu o dovedescu; marea majoritate a locuitoriloru, in ori ce casu, se compune din tatarsi, turci, si mai alesu bulgari. In Basarabi'a traiau asemenea multi bulgari si cu totii scimu catu de grea ne-a fostu, tocmai din acésta cauza, administrarea acelor trei judetie. Si Basarabi'a a fostu de secolu unu teritoriu romanescu; o scurta posesiune, in tempu de 44 de ani, a fostu de ajunsu spre a produce acestu resultatu nenorocitu pentru noi. Dér' inca in Dobrogea. care este de dreptu a Bulgariiei, pe care bulgarii o voru reclamá, mai curendu séu mai tardiu, si care ni se octroiesce acuma cu de a sil'a, prin iniquitatea cea mai mare!

Acést'a ar' trebui se deschida ochii celor mai neprevédietori. La noi, romanii, cari suntemu incongiurati de Slavi, departe de fratii nostri de sange, si amenintati in autonomi'a, déca nu chiaru in esistenti'a nóstra, ideea de patria si de nationalitate trebuie se ne preocupe din ce in ce mai multu. Instinctulu de conservare trebuie se se inaltie la noi la inaltimea unui principiu, la inaltimea unei dogme politice.

De aceea voru face reu, credemu, toti cati, ingrijati de gravitatea impregiariloru, s'ar' gaudi se schimbe curentulu, politic'a urmata de secolu, de toti principii romani, de toti patriotii romani. Ar' fi a espune tiér'a la mari pericule, prin adoptarea in sinulu nostru a unui elementu strainu si mai cu osebire a unui elementu, care face parte din marea familia a Slaviloru. Ar' fi, cu unu cuvéntu, se perdemu forti'a nóstra, omogenitatea populatiunii nóstre!

Poetulu Mistral si V. Alesandri.

Diariulu „Press'a“ impartasiesce cuprinsulu remarcabilei epistole primite de d. V. Alesandri din partea marelui poetu alu Provençei, d. F. Mistral:

„Maillane (Gurele Rhonului), 22 Iunie 1878.

„Ilustre si scumpe confrate! Amu primitu bun'a dtale epistola si operile dtale complecte. Sunt fericitu de a avé acést'a multu placuta ocaziune pentru a ve marturisi personalmente admiratiunea mea cea mai simpatica. Cu tóta fraternitatea nostra romana, nu 'mi este cu putintia a citi poeziile dtale, din caus'a necunoscintiei mele; dér' prin maretulu cantecu de ginta, ce ne-ati trimisu la Montpellier, amu potutu judecá largimea, inaltimea si splendórea serenitatiei geniului d-tale poeticu. Me felicitez de a fi avutu onórea a ve representá la serbatorile latine, si, déca ceva a potutu se me faca demnu de acésta alegere, este de siguru, cultulu patrioticu, ce profesezu pentru totu, ce tiene de lumea latina, si in particulariu; pentru jun'a d-vóstra natiune, care in ultimulu resbelu a dusu asia de stralucitu „L a b a r u m *) a l u l u i C o n s t a n t i n u “.

Primiti, domnule, cu fraternela acolada a musei din Provençe, espressionea sentimentelor mele celor mai cordiale si mai distinse.

F. Mistral.

Nr. 115—1878.

Programa

pentru siedintiele adunarei generali ordinare a XVII a „Associatiunii transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu“, ce se voru tiené la 4 si 5 Augustu a. c. in opidulu Simleu.

Siedinti'a I in 4 Augustu.

1. Dupa terminarea serviciului divin se va deschide siedinti'a la 9 óre din di.
2. Alegerea de 3 secretari ad hoc pentru redactarea proceselor verbali.
3. Reportulu comitetului Associatiunii despre afacerile pe anulu 1877/8.
4. Reportulu cassariului despre starea fondului Associatiunii si a fondului academiei.
5. Reportulu bibliotecariului despre starea bibliotecei Associatiunii.
6. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru revederea si esaminarea fonduriloru si ratiociniului pe anulu trecut 1877/8.

*) „Labarum“, stindartu imperialu instituitu de Constantinu. Erá unu micu drapelu de stofa rosia, patratu, ficu si intinsu in verfulu unei sulitii, cu unu ciucure josu. In centrulu lui erau desemnate literile greci X P, ce figurau totu-deodata monogram'a vorbei Christ, si crucéa Mantuitorului. — Constantinu inaintá in contra imperatului romanu Maxentiu, la anulu 312, candu o stea luminósa ei aparé pe ceriu, cu aceste cuvinte: „In hoc signo vinces“ (Vei triumfá prin acestu semnu). Nóptea urmatória vedéu in visu pe I. Christosu, ducédu unu stindartu ornatu de unu semnu asemenea. Atunci puse se'i faca unulu cá acel'a, ce veduse in manile Omului lui Dumnedieu, si'lu chiama „Labarum“, nume, a carui origine este necunoscuta. Acestu drapelu se portá in fruntea armatei si erá incredintiatu gardei de 50 pretoriani din cei mai bravi.

7. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru incasare de taxe dela membrii vechi, si insemnarea de membrii noi dimpreuna cu tacs'a respusa de acestia.
8. Alegerea unei comisiuni de cinci membri pentru a esamina budgetulu Asociatiunei, prezentatu de comitetu pe anulu 1878/9, si a veni cu opiniunile sale in siedinti'a urmatória.
9. Alegerea unei comisiuni de 5 membri pentru propuneri.
10. Cetirea dissertatiuniloru, ce se voru fi prezentatu din bunu tempu la presidiu.

Siedinti'a II in 5 Augustu.

1. Verificarea processului verbalu alu siedintiei precedente.
2. Reporturile comisiuniloru numite in siedinti'a precedentu.
3. Continuarea cetirei dissertatiuniloru.
4. Defigerea locului si tempului pentru intrunirea Asociatiunei la anulu viitoriu.
5. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea processului verbalu alu siedintiei ultime.
6. Inchiderea siedintieloru adunarei generali.

Din siedinti'a comitetului „Asociatiunei transilvane.“ Sibiu, 10 Iuliu 1878.

Th. Cipariu,
presedinte.

Dr. Ios. Hodosiu,
secretariu.

Sebesiu, in 10 Iuliu 1878.

Convocare.

Adunarea generala a despartimentului IV alu „Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu“ se va tiené in anulu acesta in comun'a „Sescioriu“ (cerculu Sebesiului) in diu'a Santului Ilie, adeca in 1 Augustu (20 Iuliu) 1878. La acésta adunare 'si da onórea subcomitetulu despartimentului a invitá pe toti binevoitorii si sprigiitorii culturei si prosperarei comuae romanesci atatu din apropiare catu si din departare, asteptandui pe toti cu braçieles deschise.

Din siedinti'a subcomitetului despartimentului IV, tienuta la Sas-Sebesiu in 8 Iuliu (26 Iuniu) 1878.

Simeonu Balomiri,
directoru.

Ioanu Paraschivu,
actuariu.

Cu 1-a Iuliu stilu vechiu s'a inceputu unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

pentru semestrulu alu II-lea 1878 cu conditiunile din fruntariu.

Rogamu pe domni acéa, a caroru abonamentu expira cu 30 Iuniu st. v., cá se grabésca cu reinoirea lui, cá se li sé póta tramite fóia regulatu.

Domni noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele dloru esacte, aretandu si post'a cea mai aprópe de loculu, unde locuiescu.

Diverse.

(Reuniunea romana de gimnastica si de cantari din Brasiovu) avu Dumineca in 2/14 Iuliu a. c. in sal'a otelului „Nr. I“ o convenire colegiala, la care s'a executatu urmatórea programa: 1. „Laculu“, choru amestecatu de R. Schumann; 2. „Dorul“, cantecu pentru o voce cu acompaniare de claviru de F. Schubert; 3. „Florile codrului“, cantecu nationalu scotianu, pentru choru amestecatu prelucratu de I. Dürrner; 4. „Hogea Murat“, poesia de V. Alecsandri; 5. „Suveneru“, choru amestecatu de F. Mendelssohn-Bartholdy; 6. „Cei doi grenadiri“, cantecu pentru o voce de R. Schumann; 7. „Cantuiu ginte latine“, choru unisono cu acompaniare de claviru de Marchetti. Tóte piesele au fostu ascultate cu mare atentiune de catra publicu, care se adunase in mare numeru si din tóte clasele orasiuniloru romani; chourile si mai cu séma cantecele punctu 2. si 6. din programu fura viu aplaudate, candu inse chorulu a intonatu maiestósele si dulcile cuvinte ale „Cantului ginte latine“, aplausele nu mai voieau se incete. Chorulu a trebuitu se repeta de doue ori tóte patru strofe ale imnului deja atatu de placutu si poporalu la toti romanii. Melodi'a compusa de Marchetti pentru antaiu nu face tocmai impressiunea asteptata, dér' cu catu se repeta mai adeseori, ea pare mai frumoasa, mai maiestósa, mai espressiva. Imnulu lui Marchetti respica tóta dulceti'a, tóta grandórea poesiei, credemu inse, ca pentru cá se se póta executá cu deplinu efectu, trebuie cá chorulu se fia fórté tare si se mai fia sustienutu inca de-o orchestra. Miculu choru alu Reuniunei nóstre l'a cantatu inse cu tóte aceste atatu de precisu si cu atata viioitiune, incatu a electrisatu si entusiasmatu pe toti auditorii. Dupa finirea programului tenerimea a arangiatu unu jocu si 'si-a petrecutu la sunetele musiciei in modulu celu mai familiaru pana tardiu in nópte.

(Orcanu teribilu in Zlatu'a.) Lui „M. Polgár“ i se scriu urmatóriele: Erá in 3 Iuliu. Nuori grei se redicaru pe firmamentu si aveamu

o caldura inadusitória. Pe la 8 óre sér'a abia mai poteamu resuffá de caldura, nici celu mai micu ventuletiu nu suffá. Cateva minute mai tardiu erupse unu orcanu cu-o furia teribila. In timpu de cinci minute furtun'a a desradecinat ploi de cate treidiece pana la patrudiece metri inalti, aruncandu-i 5—6 stanjini departe. Coperisiele caseloru din piétia au fostu redicate de ventu si aruncate cu putere pana in strad'a a trei'a séu a patr'a. Casulu petrecutu la biserica greco-orientala inse trece preste tóta imaginatiunea. Deodata adeca cadu turnulu cu cele trei clopote ale sale si intregu coperisielu bisericei in cimiteriulu vecinu catolicu, care este numai vreo 10 stanjini departe de biserica. Crucea bisericei catolice de unu stanjinu de mare a fostu aflata intr'o departare de 300 pasi. Gradinile de póme ale orasiului, unulu din isvórele principale ale venitului seu, sunt ruinate. Pomii cei mai frumosi sunt culcati la pamentu. Abia catra 9 óre a incetatu furi'a tempestatii. A plouatu de a versatu pana dupa média-nópte, ceea ce a causatu mare dauna, deórece tóte casele si magazinele, a caroru coperisie erau eventurate, au fostu implute de apa. In demaneti'a urmatória orasiulu oferea unu aspectu fórté tristu. Daun'a causata de acestu orcanu infricosiatu trece preste 80,000 fl. si va trece inca multu, pana ce orasiulu Zlatu'a va poté repará perderile sale.

(Unu cane, care cunósce secretele Congressului.) „Volkszeitung“ din Berlinu scrie: In restauratiunile dela Friedrichstadt se produce de unu timpu incóce in fiecare séra unu domnu mai betranu cu canele seu (Pudel) si intotdeauna'a provóca prin dresur'a lui risetele spectatoriloru. Procedur'a e urmatóri'a: Dupa-ce a imbracatu pe cane cu-o hainutia garnisita cu fluturasi si firu, 'i comandéza a se pune in doue petióre si apoi 'lu intréba: „Ce dice Bismarck despre Congressu?“ Canele se scutura. — „Ce dice Russi'a?“ Canele incepe a latrá tare si multu. — „Ce dice Austri'a?“ Canele se intinde pe pamentu, pune capulu intre labele dinainte si scilipesce din ochi. — „Ce dice Franci'a?“ Canele se redica in doue pecióre smerindu-se prea frumosu — „Ce dice turculu?“ Canele la intrebarea acésta uita de tóta dresur'a si incepe a urlá infricosiatu spre spaim'a tuturoru celoru de façia. Linstindu-lu apoi stapanulu anuncia finitulu productiunei mai intrebandu pe cane: „Ei, dér' ce dice Romani'a, Muntenegrulu, Serbi'a si Greci'a?“ Atunci canele docilu isi trage cod'a intre pecióre, se duce incetinelu pana la usia, incepe se sgarie si arata prin acésta, ca ar' voi bucurosu se scape de acolo.

(Specul'a cu femeile.) Cetimu in „Curierulu de Galati“: „Ni se spune, ca unulu dintre protegiatii Congressului din Berlinu, caror'a ne impune se le damu drepturi civile si politice, precumu si se le garantamu deplin'a libertate a industriei si comerçului, a inceputu a usá de drepturile, ce marele areopagu alu Europei 'i garantéza si astfeliu primulu comerçiu, ce a crediutu mai nemeritu a face, a fostu a luá patru fete din acestu orasiu si ale transportá la Constantinopulu pe unu vaporu anglesu, ce a plecatu septeman'a acésta. Autoritatile competente din portu au simtitu prea tardiu, séu nu au simtitu de feliu, nu scimu, dér' aceea ce este adevératu, este, ca abilulu speculante au remasu nesuperatu, si astfeliu cu dreptu cuventu se potu falí acestu feliu de speculanti, ca libertatea comerçului si a speculei de asta-data le a fostu fórté bine garantata, nimeni nu le a disu nimicu, nimeni nu a luat nucu o mesura contr'a acestei specule. Mai dica Alianti'a israelita din Parisu, ca la noi numai este libertatea comerçului in cea mai mare putere a cuventului.“

(Necrologu.) Amabila domnióra Mari'a Eleonor'a Maioru, plecandu in 29 Iuniu a. c. cu amatulu seu parinte m. o. d. Basiliu Maioru, preotu gr.-cath. in Chimitelnicu si conducatoriu oficiului protopopescu gr.-cath. alu tractului Pogacelei, — la Blasiu, pentru a se ingriji de iubita s'a sóra Lucreti'a, care se bolnavise de difteritis si scorlatu, dupa o petrecere de 3 dile caditú insasi victima morbului numitu, sóra sa scapandu. In fraged'a etate de 14 ani, abia dupa ce parintii cu mari jertfe au fostu crescut' in institute straine 'si-a datu in 6 Iuliu a. c. nobilulu seu sufletu in manile Creatoriului, lasandu in doliu pe iubiti sei parinti Vasiliu Maioru si Aureli'a, pe intristatii sei mosi: Vasiliu Popu, preotu in Budiu si Carolin'a, pe 4 frati si pe toti consangeni. — Remasitiiele-i pamentesci s'au astrucatu intre ceremoniele cele mai frumoase in cimiteriulu Blasiului, deplansa de toti, cati erau presenti. Fie tierin'a usióra si memori'a binecuvantata! A. Campianu

Inchialierea Congressului.

Congressulu si-a finitu lucrarile. In 13 Iuliu a fostu siedinti'a cea din urma a optspredeceea. In acésta siedintia a tienutu Andrassy o vorbire multiamindu lui Bismarck in numele adunarei pentru conducerea Congressului in spiritulu pacii, si imperatului pentru ospitalitate. Principele Bismarck a respuns apoi esprimandu-si bucuri'a, ca prin zelulu neobositu alu plenipotentiariloru s'a restabilitu pacea si increderea (!) si multiamindu pentru spriginulu, ce i l'au datu dnii delegati. Dupa aceea la 3 óre s'a subscrisu tractatulu de pace de catra toti plenipotentiarii si siedinti'a s'a inchialiatu la 3½ óre.

„Times“ din Londr'a publica tectulu tractatului de pace. Elu contine pe 23 foliuri tiparite 43 articuli. Articuli, cari privescu Romani'a, sunt art. 43 pana la art. 51. Art. 43 norméza independenti'a Romaniei. Art. 44 norméza libertatea tuturoru cultelor in Romani'a. Art. 45: Romani'a cedéza Basarabi'a pana la Chili'a. Art. 46: Delt'a dunareana insulele Sierpiloru si Dobrogia se cedéza Romaniei s. c. l. In numerulu viitoriu vomu reveni mai pe largu la tractatulu de pace dela Berlinu.

Toti plenipotentiarii mariloru poteri si reitoru deja posturile loru. E interesantu, ce serie „Deutsches Montagsblatt“, ca adeca Beaconsfield ar' fi imbiatu pe Waddington cu anecsiunea Tunisului, Waddington inse a refusat, dicendu, ca voiesce se se întórca la Parisu cu manile curate! —

Concursu.

Pentru statiunea docentia devenita vacanta a parohiei Baitia, protopopiatulu Basesciloru, comit. Selagiului situata, prin aceste se deschide concursu pe **11 Augustu a. c.** st. n. pe lenga emolumintele urmatórie:

I. 160 fl. v. a. bani gata.

II. Posesiune intra- si estravilana de 10 jugere.

III. Siese orgii de lemne.

Deci doritorii de a ocupá acésta statiune, sunt rogati de a'si tramite recursele sale senatului scolariu alu Baitiei pana la tempulu indicatu, dimpreuna cu documentele recerute.

Baiti'a, 6 Iuliu 1878.

In numele senatului scolariu:

1—3

Demetriu Popu,
preotu gr.-cat.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu cantoreo-docentiale din comun'a Odesci, in comit. Salagiului si protopopiatulu Basesciloru situata, cu venitu anualu de 200 fl. v. a. si locuintia libera impreunatu, se deschide prin acésta concursu pana in **20 Augustu 1878 st. n. a. c.**

Doritorii de a ocupá postulu acesta, sunt avisati recursele sale cu testimoni de cualificatiune, si atestatu de moralitate provédute, pana in terminulu mai susu insemnatu, ale substerne respectivului senatu scolariu.

Basesci, 8 Iuliu 1878.

1—3

Gregoriu Popu, a.-diaconu.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 17 Iuliu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	64.90	Oblig. rurali ungare . . .	76.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu). . .	66.80	„ „ Banat-Timis . . .	79.60
Losurile din 1860 . . .	114 —	„ „ transilvane . . .	—
Actiunile bancei nation. . .	837.—	„ „ croato-slav. . .	77.75
„ instit. de creditu . . .	260.60	Argintulu in marfuri . . .	101.—
Londr'a, 3 luni . . .	115.60	Galbini imperatesci . . .	5.49
		Napoleond'ori . . .	9.27
		Marci 100 imp. germ. . .	57.15

Cu numerulu 52 s'a inceputu semestrulu alu II-lea. Numerii venitori se voru tramite numai acelor domni, cari si-au renoitu abonamentulu.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioane Gótt si fiu Henricu.